

ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๖

ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๖๒

ข้าวโพด

ระวังหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุดระบาด

หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด – เกษตรกรที่เพาะปลูกข้าวโพดในพื้นที่จังหวัดสงขลา ตรัง พัทลุง สตูล ยะลา และนราธิวาส ให้ระวังการระบาดของหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด โดยเฉพาะพื้นที่ที่เคยพบการระบาด เกษตรกรควรหมั่นสำรวจแปลงเป็นประจำ หากพบกลุ่มไข่มีขนปกคลุมสีขาว หรือหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด ให้

เกษตรกรรีบควบคุม ถ้ายังระบาดไม่มากเกษตรกรสามารถจับทำลายได้ หรือปล่อยแตนเบียนบราคอน แมลงหางหนีบ มวนพิฆาต และมวนเพชฌฆาต ร่วมกับฉีดพ่นด้วยเชื้อบีที สายพันธุ์ *kurstaki* หรือ *aizawai* ชนิดผง อัตรา ๔๐ – ๘๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๔ – ๗ วัน ให้พ่นเข้าไปในกรวยใบ ในกรณีที่ใช้เคมีให้ใช้สารเคมีตาม

คำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรชนิดใดชนิดหนึ่ง ได้แก่ สารสไปนีโทแรม (spinetoram) ๑๒% SC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร สารคลอแรนทรานิลิโพรล (chlorantraniliprole) ๕.๑๗% SC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร สารฟลูเบนไดอะไมด์ (flubendiamide) ๒๐% WG อัตรา ๖ กรัม ต่อน้ำ ๒๐

ลิตร สารคลอร์ฟิโนเพอร์ (chlorfenapyr) ๑๐% SC อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ

๒๐ ลิตร และสารอินดอกซาคาร์บ (indoxacarb) ๑๕% SC อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เป็นต้น โดยฉีดพ่นสารเคมีกำจัดแมลงทุก ๗ วัน ติดต่อกัน ๒ – ๔ ครั้ง และต้องสลับกลุ่มสารทุก ๓๐ วัน พร้อมทั้งแจ้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอใกล้เคียงบ้านให้รับทราบด้วย

เตือนชาวนาระวังหนอนห่อใบข้าว และแมลงสิงระบาด

หนอนห่อใบข้าว – เกษตรกรในเขตจังหวัดพัทลุง และสตูล ระวังการระบาดของหนอนห่อใบข้าว โดยเฉพาะระยะกล้า และระยะใบธงซึ่งความเสียหายจะรุนแรง หากพบการระบาดในระยะดังกล่าว และใบข้าวเกิดความเสียหายเกิน ๑๕ % ให้ทำการสำรวจประชากรหนอนห่อใบข้าว หากพบหนอนห่อใบข้าว ๔-๕ ตัวต่อตารางเมตร ให้ใช้สารเคมีประเภทดูดซึม เช่น ฟิโปรนิล หรือคาร์โบซัลแฟน เป็นต้น ฉีดพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย และระวังเรื่องการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนโดยใส่ให้น้อยลงกว่าปกติ

แมลงสิง – แปลงนาที่ข้าวกำลังเข้าสู่ช่วงใกล้ออกดอก หรือระยะน้ำนม อาจเสี่ยงต่อการเข้าทำลายของแมลงสิง เกษตรกรควรหมั่นสำรวจแปลงข้าวเป็นประจำ เมื่อพบเห็นแมลงสิงในอัตรา ๔ ตัวต่อตารางเมตรให้ทำการควบคุม โดยใช้สารเคมีคาร์โบซัลแฟน

หอยเชอร์รี่ – เกษตรกรในเขตจังหวัดปัตตานี และสตูล ระวังการระบาดของหอยเชอร์รี่

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล – เกษตรกรควรหมั่นสำรวจและติดตามการเข้าทำลายของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในแปลงข้าวอยู่เสมอ เพราะอาจเกิดการระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลขึ้นได้ โดยเฉพาะข้าวพันธุ์พัทลุง ซึ่งเป็นพันธุ์ที่อ่อนแอต่อเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล

โรคไหม้ข้าว – เกษตรกรที่เก็บเมล็ดพันธุ์ไว้เองและไม่มีการคลุกเมล็ดพันธุ์ป้องกันโรคไหม้ หรือไม่ได้ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในขั้นตอนการบ่มเมล็ดก่อนนำไปหว่าน นอกจากนั้นพื้นที่ปลูกปอเทืองซ้ำเป็นปีที่สอง และแปลงที่ใช้ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป อาจเกิดการระบาดของโรคไหม้ได้ โดยเฉพาะแปลงที่ปลูกปอเทืองซ้ำเป็นปีที่สองควรมีการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน เกษตรกรควรหมั่นตรวจดูแปลงเป็นประจำ

กลุ่มาไม้ผล

ทุเรียน – ระยะนี้ให้หมั่นสำรวจการทำลายหนอนเจาะผล และหนอนเจาะเมล็ดทุเรียน หากพบให้เก็บผลที่ถูกทำลายฝังดินลึก ๆ หรือผ่าผลเพื่อทำลายตัวหนอนที่อยู่ข้างใน ซึ่งอาจพบการระบาดได้ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล โรคผลเน่าอาจพบเกิดการระบาดได้ในเขตจังหวัดสตูล และตรัง ให้ทำการป้องกันกำจัดด้วยการฉีดพ่นเชื้อราไตรโคเดอร์มา และหว่านเชื้อราไตรโคเดอร์มาผสมรำปุยหมักบริเวณเขตรากเพื่อป้องกันโรครากเน่าโคนเน่า

เงาะ – ระวังการระบาดของโรคผลเน่า ให้ฉีดพ่นด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มา เพสียแบ่งป้องกันกำจัดโดยฉีดพ่นด้วยเชื้อราบีวเวเรีย หนอนเจาะข้อผลหากพบการระบาดให้ฉีดพ่นด้วยสารเคมีคาร์บาริล (เซฟวิน ๘๕% WP) อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และแมลงวันผลไม้ ให้เก็บผลที่ถูกทำลายไปทำลายรักษาความสะอาดแปลงให้ดี และมีการใช้เหยื่อโปรตีนผสมสารเคมีกำจัดแมลง ฉีดพ่นเป็นจุด ๆ บนใบในทรงพุ่มต้นละ ๒-๔ จุด ร่วมกับการใช้สารล่อผสมสารเคมีกำจัดแมลงและกักตัก

มังคุด – ให้ระวังเพลี้ยไฟ และอาการยางไหล เนเกษตรกรหมั่นตรวจดูการทำลายของเพลี้ยไฟเมื่อมังคุดออกดอก และป้องกันอาการยางไหลโดยการฉีดพ่นธาตุแคลเซียมโบรอนเสริมทางใบ เกษตรกรสามารถค้นหาความรู้เพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ [http://www.trf.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=๔๒๔๖:๒๐๑๓-๑๒-๐๔-๐๔-๑๐-๕๖&catid=๕๗&Itemid=๒๐๗/](http://www.trf.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=๔๒๔๖:๒๐๑๓-๑๒-๐๔-๐๔-๑๐-๕๖&catid=๕๗&Itemid=๒๐๗)

ส้มโอ – ระยะนี้ให้ระวังหนอนเจาะผลระบาด โดยเฉพาะในเขตจังหวัดพัทลุง และสตูล แมลงวันผลไม้อาจพบระบาดในเขตจังหวัดตรัง และสตูล เนเกษตรกรทำการห่อผลป้องกัน

ส้มเขียวหวาน และส้มโชกุน – ระยะนี้เกษตรกรควรระวังการเข้าทำลายของ หนอนซอนใบ และผีเสื้อมวนหวาน

ลองกอง – ระวังการระบาดของ หนอนกินใต้ผิวเปลือกลองกอง เพลี้ยแบ่ง และแมลงวันผลไม้ นอกจากนี้เกษตรกรยังต้องหมั่นสำรวจการระบาดของโรคราสีชมพู ซึ่งมักจะระบาดในฤดูฝนโดยเฉพาะเกษตรกรในจังหวัดตรัง และสตูล

มะพร้าว – ระยะนี้จังหวัดสตูล สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส ยังคงมีการระบาดของ **หนอนหัวดำ มะพร้าว** กรมส่งเสริมการเกษตรได้มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการควบคุม โดยการสนับสนุนพ่อแม่พันธุ์ **แตนเบียนบราคอน** และฝึกอบรมการผลิตแตนเบียนบราคอนแก่กลุ่มเกษตรกร

ที่สนใจ เพื่อใช้ควบคุมหนอนหัวดำมะพร้าว นอกจากหนอนหัวดำมะพร้าวแล้วเกษตรกรยังต้องระวังการระบาดของ**แมลงดำหนามมะพร้าว** และเกษตรกรตัดยอดที่ยังไม่คลี่มาเผาทำลายที่พบการทำลายของแมลงดำหนามมะพร้าว เพื่อควบคุมแมลงดำหนามมะพร้าว ร่วมกับการขอสับสนุนแตนเบียนแมลงดำหนามมะพร้าว เพื่อปล่อยในสวนมะพร้าว

กลุ่มพืชผัก

ไวรัสถั่วฝักยาวนำโดยแมลงหริ่นขาว

ถั่วฝักยาว – ระวังโรคใบด่างไวรัสระบาด โดยมีแมลงหริ่นขาวยาสูบ เป็นแมลงพาหะเชื้อไวรัสที่สำคัญในกลุ่มพืชผัก การป้องกันกำจัดแมลงหริ่นขาว เกษตรกรสามารถใช้เชื้อรา บิวเวอเรียฉีด อัตรา ๒๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตรพ่นสลับกับ ไวท์ออยล์ ๖๓% EC อัตรา ๑๐๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เมื่อพบแมลงหริ่นขาว ๒-๓ ตัวต่อใบ เป็นประจำทุก ๓-๕ วัน

หรือใช้สารเคมีอิมิดาคลอพริด ๑๐% SL อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน ๑๐% WP อัตรา ๑๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เมื่อพบแมลงหริ่นขาวจำนวน ๕ ตัวต่อใบ นอกจากนี้ต้องระวังเพลี้ยอ่อน บางแห่งเพลี้ยอ่อนเป็นแมลงพาหะเชื้อไวรัส และต้องระวังหนอนเจาะฝักถั่ว เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ เกษตรกรสามารถควบคุมโดยใช้เชื้อรา บิวเวอเรีย หรือเชื้อรา เมตาไรเซียม สำหรับควบคุมแมลงปากดูด ส่วนหนอนผีเสื้อให้ใช้สารสกัดสะเดา เชื้อบีที และอาจใช้เชื้อร่ากำจัดแมลงรวมด้วย นอกจากนี้ควรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาผสมรำละเอียด และปุ๋ยหมัก หว่านรอบโคนต้น เพื่อป้องกันเชื้อราเข้าทำลายระบบราก

พืชตระกูลกะหล่ำ – ระวังการระบาดของ**หนอนใยผัก** **หนอนกระทู้ผัก** **ด้วงหมัดผัก** และ**เพลี้ยอ่อน** เกษตรกรควรเก็บผักโดยการถอนทั้งรากออกจากแปลง เพื่อไม่ให้ เป็นแหล่งอาหารของตัวอ่อนด้วงหมัดผัก นอกจากนี้ควรจะใช้เชื้อราเมตาไรเซียมผสมน้ำรด แปลงผัก เพื่อช่วยกำจัดตัวอ่อนด้วงหมัดผักในดิน **แนะนำเกษตรกรสำรวจแปลงผักอย่างสม่ำเสมอเพื่อลดการใช้สารเคมี** เมื่อพบการระบาดของหนอนใยผัก หนอนกระทู้ผัก ด้วงหมัดผักและเพลี้ยอ่อน ให้ทำการฉีดพ่นด้วยสารสกัดสะเดา เชื้อบีที และอาจใช้เชื้อรา บิวเวอเรีย หรือเชื้อราเมตาไรเซียม ร่วมด้วยเพื่อเป็นการลดต้นทุน (การควบคุมหนอนใยผักนั้นต้องใช้เครื่องพ่นสารเคมี ชนิดแรงลม misblower เพื่อช่วยพาละอองสารเคมีเข้าไปถึงตัวหนอนได้ดียิ่งขึ้น) เพราะหนอนใยผักจะอยู่กระจายทั่วแปลงได้ใบ นอกจากนี้ฝนที่ตกมากขึ้นใน ระยะเวลาอาจทำให้เกิดการระบาดของโรค เพื่อป้องกันเกษตรกรควรฉีด**แคลเซียมโบรอนเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรง และความต้านทานต่อโรค**

พืชตระกูลแตง – ระยะนี้ต้องระวังการระบาดของ **โรคน้ำค้าง**

เกษตรกรควรใช้เตรียมหลุม หรือไถดินตากแดดพร้อมหว่าน ปูนขาว เพื่อลดปริมาณเชื้อโรคและเพิ่มธาตุแคลเซียมให้แก่ พืชตระกูลแตง ก่อนปลูกควรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาผสมปุ๋ย หมักรองก้นหลุมปลูก เพื่อป้องกันเชื้อราเข้าทำลายระบบราก พร้อมทั้งฉีด **แคลเซียมโบรอนเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรง**

ลักษณะอาการของโรคน้ำค้างในแตงโม

และความต้านทานต่อโรค ส่วนโรคใบด่าง และต้นที่เป็นโรค

เหี่ยวและตายแล้ว ให้ถอนแล้วเผาทำลาย นอกจากนี้ยังต้องหมั่นสำรวจการระบาดของ หนอนผีเสื้อศัตรูแตงชนิดต่าง ๆ เพลี้ยอ่อน เพลี้ยไฟ ตัวเต่าแตง และแมลงวันแตง เกษตรกรควร ทำความสะอาดแปลงปลูก และห่อผลตั้งแต่ผลยังเล็กเพื่อป้องกันแมลงวันแตงทำลาย สำหรับ แตงกวาผลเล็กให้ฉีดพ่นไธโอออยล์ หรือบีโตเลียมออยล์เพื่อลดการวางไข่ของแมลงวันแตง (แมลง ที่อยู่ใต้ใบควรใช้เครื่องพ่นสารเคมีชนิดแรงลม misblower)

พริก – ระยะนี้เกษตรกรผู้ปลูกพริก ต้องหมั่นสำรวจการ เข้าทำลายของ **แมลงหวี่ขาว เพลี้ยอ่อน และเพลี้ยไฟ** หาก พบการระบาดแนะนำให้ควบคุมโดยใช้เชื้อราบีวเวอเรีย และเชื้อราเมตาไรเซียม เกษตรกรบางพื้นที่อาจพบการทำลาย ของ **แมลงวันพริกและหนอนเจาะผลพริก**ได้ แนะนำเกษตรกรควร เก็บผลพริกที่ถูกทำลายใส่ลงในถุงพลาสติก แล้วมัดปากถุง ให้แน่น นำไปทิ้งนอกแปลงปลูก พร้อมทั้งฉีดไธโอออยล์ หรือบีโตเลียมออยล์ และผสมเชื้อราเมตาไรเซียม ๒๕๐

พริกที่ถูกเพลี้ยไฟดูดกินน้ำเลี้ยง

กรัม ต่อปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยอินทรีย์ ๒๐ กิโลกรัม ใส่รอบโคนต้นเพื่อช่วยกำจัดดักแด้ของแมลงวัน พริกที่อยู่ในดิน ส่วนหนอนเจาะผลพริก ถ้าพบ ๑ ตัวต่อต้น หรือผลผลิตเสียหาย ๑๐% ให้ฉีด พ่นเชื้อบีที สายพันธุ์ *kurstaki* หรือ *aizawai* ชนิดผง อัตรา ๔๐ – ๘๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๔ – ๗ วัน นอกจากนี้ยังมี **ไรขาว**ที่จะระบาดอยู่ในระยะนี้ ซึ่งเกษตรกรสามารถควบคุมด้วยเชื้อ รา บีวเวอเรีย อัตรา ๒๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารเคมีกำจัดไร เช่น อมีทราซ ๒๐% EC อัตรา ๔๐-๖๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือกำมะถันผง ๘๐% WP อัตรา ๖๐-๘๐ กรัมต่อ น้ำ ๒๐ ลิตร เป็นต้น แนะนำเกษตรกรควรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ป้องกัน **โรคที่เกิดจากเชื้อรา** เช่น โรครากเน่าโคนเน่า และโรคเหี่ยวเหลือง และระวังโรคเหี่ยวเขียวที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ป้องกันโดยใช้เชื้อบาซิลลัส ซับทีลิส พร้อมทั้งฉีดแคลเซียมโบรอนเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรง ความต้านทานต่อโรคให้แก่พริก และฉีดพ่นธาตุสังกะสี เพื่อให้พริกปรุงอาหารได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังต้องหมั่นรักษาความสะอาดในแปลงพริก เพื่อลดแหล่งแพร่กระจายของโรค